

ПРЕС КЛИПИНГ

7-8. април 2012.

НАСЛОВИ

- Банке неће да контролишу уплату пореза и доприноса;(стр.2)
- Курс гази пензије;(стр.4)
- Петровић: Стабилне цене основних животних намирница;(стр.5)
- Држава храни пола Србије;(стр.6)
- Посао чека 64.000 факултетски образованих;(стр.8)
- Запослени у здравству најављују штрајк;(стр.8)
- Металци протестују 24. Априла;(стр.9)
- И деца без здравствених књижица због лоших послодаваца;(стр.10)
- Оживео чек на почек;(стр.11)
- Реалан раст прихода буџета у јануару 6,6 одсто;(стр.13)
- Жене за исти посао мање плаћене;(стр.14)
- Злехуда судбина радника у транзицији;(стр.17)
- Више се гасе него оснивају;(стр.19)
- Хитно закон о пореклу имовине!;(стр.20)
- „Агроживу” пресечена жила куцавица;(стр.21)
- ПРОШИРИТИ ДЕЈСТВО ПКУ;(стр.23)

Банке неће да контролишу уплату пореза и доприноса

Тањуг

Најава Пореске управе, да од 1. јула банке неће моћи да исплате зараде клијентима уколико њихов послодавац није уплатио порезе и доприносе на плате

БЕОГРАД - Најава Пореске управе, да од 1. јула банке неће моћи да исплате зараде клијентима уколико њихов послодавац није уплатио порезе и доприносе на плате, изазвала је противљење Удружења банака Србије (УБС), које сматра да то није посао који би банке требало да раде.

Иницијатива за измене Закона о пореском поступку и пореској администрацији, у делу који се односи на укидање обавезе да банке контролишу плаћања пореза и доприноса на зараде, биће и тема сутрашње седнице Одбора Привредне коморе Србије за банкарство и осигурање.

Директор тржишта у КПМГ-у Милица Бисић оценила је у изјави Тањугу да најављена мера није сврсисходна "јер банке нису део Пореске управе, ни државни орган, нити било шта слично, нити оне, у суштини, могу имати увид у све оно што њихови клијенти раде - да ли плаћају или не плаћају плате, доприносе и друго".

Она је навела да, начелно гледано, послодавац који исплаћује плату, исплаћује порезе и доприносе, а они који не плаћају, исплаћују запослене у готовини у целини или делимично, што значи да банке с тим немају везе јер то значи да исплата делимично иде преко рачуна, на шта се плаћају доприноси, а делимично иде у кешу.

"Значи највећи део неплаћања или утаје, односно кршења прописа, јесте повезан са готовинским пословањем".

"На овај начин се не решава проблем, а банке се непотребно додатно оптерећују администрацијом која објективно није део њиховог посла и додатно њихови клијенти, односно привреда се оптерећују", рекла је Бисић.

Према њеним речима, послодавци који исплаћују нето зараде су највећим делом предузећа у реструктурирању и слично "који то раде са благословом надлежних органа".

Бисић је навела да је једно од могућих решења заједнички рад инспекције рада и Пореске управе, при чему би инспекције рада требало да проверава и утврди колико људи ради "на црно", односно да ли су сви пријављени и да онда те податке доставља Пореској управи или да заједнички раде на томе.

"Суштински, све док је већина људи спремна да ради непријављена или 'на црно' пошто немају

избора, јер немају другог начина да зараде, тај проблем ће постојати, али ово није његово решење", оценила је она.

Професор Београдске банкарске академије Зоран Грубишић рекао је Тањугу да је идеја да банке буду укључене у систем контроле уплате пореза и доприноса дошла у тренутку када је слабија наплата пореских прихода по разним основама, због чега Пореска управа чини све напоре како би боље исконтролисала наплату, што је најлакше урадити преко система банака.

Он је подсетио да банке имају на то "свој угао гледања преко Удружења банака и то је потпуно логично, јер то није њихова формална обавеза у већини земаља" наводећи да не мисли да банке имају интерес за тајав посао и да "има основа за такав став банака јер је у питању поверљив однос између клијената и банака и то увек важи".

Директор Пореске управе Драгутин Радосављевић изјавио је раније да од 1. јула банке неће моћи да исплате месечне зараде клијентима, уколико њихов послодавац није измирио доприносе на плате.

На основу измена Закона о пореском поступку и пореској администрацији, банке ће бити обавезне да наплате доприносе послодавцима и проследи их Пореској управи, а уколико то послодавци не учине, њихови запослени неће добити плате, објаснио је Радосављевић.

Он је прецизирао да су послодавци обавезни да од бруто зараде исплате 11 одсто доприноса за фонд ПИО, 6,75 одсто доприноса за здравствено осигурање, затим 0,77 одсто дажбина за Националну службу за запошљавање и 12 одсто пореза држави.

Послодавац ће та четири доприноса убудуће плаћати на један рачун, тако да ће тај процес за њега бити јефтинији, јер је то до сада чинио на четири одвојена рачуна, па је и банкарска провизија била већа, рекао је Радосављевић и додао да ће читав процес у банци трајати неколико секунди.

С друге стране, генерални секретар Удружења банака Србије Верољуб Дугалић изразио је наду да банке, ипак, неће бити укључене у контролу уплата пореза и доприноса истакавши да ће удружење учинити све да "банке не раде посао који није њихов".

"Најдржавнији посао у свакој држави је наплата пореза и тај посао Пореска управа даје да раде приватне компаније као што су банке. То је неприродно решење, нити је функционално, нити је у било ком погледу организационо оправдано и надам се да банке то неће радити", нагласио је Дугалић.

Он је оценио да се ради о "неприродном решењу" и да је Удружење банака добило податке из земаља ЕУ и земаља у окружењу - Француске, Немачке, Луксембурга, Белгије, Литваније, Аустрије, Мађарске, Бугарске, Црне Горе, Словеније, Македоније, Хрватске, "ниједна земља то не ради".

Курс гази пензије

Биљана Стјеља

Ниска примања најстаријих у нашој земљи све више обезвређују и убрзани пад вредности динара и раст евра. Чек пре пет година вредео 239 евра, а сада 212

Већини пензионера, већ годинама измиче нада да ће кад-тад моћи лагодно да живе на рачун свога минулог рада. Просечан пензионер може само да посматра како су му чекови све тањи, куповна моћ све слабија, а живот све скупљи.

Незаустављив раст евра, по свему судећи, само је долио уље на ватру. Зато се - с правом - наши најстарији питају колико ће им до краја године пензија уопште вредети.

- Пензије се усклађују са растом цена из протеклих шест месеци, па на основу садашњих параметара можемо да проценимо да ће повишица бити најмање 2,4 одсто. Талас покушљења захватио је и март па ће се на овај проценат највероватније додати још један одсто - прогнозира Милан Ненадић, председник Савеза пензионера Војводине, и рачуна да би просечна априлска пензија могла бити већа за око 870 динара.

Већина би се усагласила да је у питању прави ситниш, а нарочито када се у обзир узму трошкови живота.

- Реална вредност пензије је сваке године све мања, а прогнозе су све суморније - наставља Ненадић. - Цене лекова, услуга, роба... расту, па чак покушљују и домаћи производи који нису директно везани за еврo. А све то додатно обезвређује примања најстаријих.

За топлеење пензионерског динара Ненадић криви начин њиховог обрачунавања:

- Пензије се усклађују са инфлацијом која се односи на претходни период, што значи да оне увек касне по шест месеци. Зато ни те повишице не представљају побољшање стандарда, већ само надокнаду претходног минуса. С друге стране, у будућности ће се смањити и удео који се додаје на основу БДП што ће пензионере додатно осиромашити.

У овом удружењу подсећају да стандард најстаријих већ дуже од деценије није баш на завидном нивоу, али да мрачни период почиње са 2008. годином.

ПЕНЗИОНЕРСКА КОРПАТрошкови пензионера се, како прича Милан Ненадић, увелико разликују од расхода остале популације, па се на неки начин може говорити и о „пензионерској корпи“. - Најстарији не купују толико гардеробу и козметику, али пазаре све остало. Већи део буџета им одлази на различите лекове и здравствене услуге, јер је већини здравље нарушено, па су којекакве терапије део њихове свакодневице.

- У 2009. и 2010. пензије су биле „замрзнуте“, а таква мера је недопустива када се у обзир узму колико су им ниски износи - каже Ненадић, и додаје да је просечна фебруарска плата износила 40.000 динара што значи да је удео пензије у заради са 61 одсто крајем прошле године данас пао на 59 одсто.

Ни у Фонду ПИО не споре да су пензије мале, али, према речима директорке Драгане Калиновић, и оне деле судбину целе привреде:

- Ни зараде нису задовољавајуће, па тако можемо да гледамо и на пензије. С друге стране, изабрали смо најправичније решење за њихов обрачун јер оне расту у складу са платама из јавног сектора.

Како радницима тако и пензионерима, закључак је који делује праведно, али га - макар донекле - демантује статистика јер од безмало 1,7 милиона пензионера чак милион живи са мање од 23.000 динара месечно. Међу њима је и Ненад Тимко, пензионисани професор физичког са адресом у Обреновцу.

- Имам 22 године стажа у Босни и одатле примам 108 евра, а за одрађених 13 година у Србији добијам још 10.500 динара - сабира Тимко своје приходе. Његов новачник са још 200 евра допуњује супруга Славица.

KRETANJE PENZIJA U POSLEDNJOJ DEZENIJU			
godina	srednji kurs NBS	prosečna penzija	
2002.	60,6	6.721 din.	110,9 €
2003.	64,1	8.102 din.	129,3 €
2004.	69,8	9.579 din.	137,2 €
2005.	81,0	11.650 din.	143,8 €
2006.	86,8	13.406 din.	154,4 €
2007.	80,0	14.996 din.	187,4 €
2008.	80,9	19.368 din.	239,6 €
2009.	94,3	21.714 din.	230,2 €
2010.	99,6	21.790 din.	218,7 €
2011.	102,7	23.703 din.	230,0 €
2012.	111,6	23.690 din.	212,0 €

Fond: PIO

- Тактички смо се поделили око свих трошкова па се зна ко шта плаћа. Ја сам задужен за рачуне, аутомобил и гориво, а она за храну.

У кући Тимкових, срећом, не одлази много новца на лекове јер код доктора слабо залазе и не дају пуно новца на партиципације. Ипак, ванредни прегледи и додатне анализе код приватника умеју да им драстично редукују расходе.

- Све што нам искрсне као ванредни трошак иде науштрб квалитета хране - причају Тимкови, и сећају се бољих дана кад су живели са нешто више пара, а са пијаце и из продавнице враћали се пуних кеса.

Буџет Тимкових, међутим, спада у пример просечне касе, али 400.000 пензионера преживљава са мање од 12.222 динара, колики је износ најниже загарантоване пензије. Међу њима је половина пензионисаних пољопривредника и још толико државних службеника, бивших радника друштвених и јавних предузећа.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:374421-Petrovic-Stabilne-cene-osnovnih-zivotnih-namirnica>

Петровић: Стабилне цене основних животних намирница

Танјуг

Цене хране и снабдевање тржишта основним животним намирницама у потпуности је стабилно од почетка године, а такав тренд се очекује и у наредном периоду

БЕОГРАД - Цене хране и снабдевање тржишта основним животним намирницама у потпуности је стабилно од почетка године, а такав тренд се очекује и у наредном периоду, изјавио је министар пољопривреде и трговине Душан Петровић.

Без обзира, на доста озбиљне промене које су се дешавале, пре свега са курсом динара, цене су се задржале равнотежу успостављену почетком године, казао је Петровић Тањугу.

Према његовим речима, уредба о ограничењу малопродајних маржи на 10 одсто за брашно, уље, шећер, месо и млеко јесте "мера која је дала пун резултат."

"Пронашли смо један од узрочника повећања цена које није било утемељено на економским чиниоцима", додао је Петровић и подсетио да је одређена и максимална цена основне врсте белог хлеба "сава" 44 динара.

У трговинама се сада цена те врсте хлеба креће између 27 и 44 динара, што показује да мере Владе не угрожавају ничији легитиман пословни интерес, указао је министар.

Трпео сам критике либералних економиста да ће се десити nestaшице и да се урушава тржиште када је ограничена цена хлеба и марже, а ништа се није десило и испоставило се да је најстабилнији део тржишта онај који је на овај начин уређен, објаснио је Петровић.

"Посао државе је да спречи да било ко на нелегитиман начин дође до зараде! То смо чинили до сада, то ћемо чинити и у будуће", поручио је министар.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:374496-Drzava-hrani-pola-Srbije>

Држава храни пола Србије

В. Ц. Спасојевић

Око 3,7 милиона људи живи од плата, социјалних и пензионих давања из републичке касе. Из буџета иде државној и локалној управи, полицији, школству, здравству, правосуђу...

ВИШЕ од половине житеља Србије, на овај или онај начин, живи на државном казану. Неки су запослени у државној управи, војсци, полицији, школству, здравству, правосуђу, други у републичким или локалним јавним предузећима, трећи добијају неку врсту социјалних давања, а четврте држава дотира за пензије.

Држава најдиректније храни око 3,7 милиона људи, што је нешто више од половине не само од пунолетног, већ и укупног становништва!

Према подацима Републичког завода за статистику, само у образовању је запослено око 120.000 људи (ако се изузму они из приватних школа и вртића), а у здравству и социјалној заштити око 140.000. У државној управи, одбрани и обавезном социјалном осигурању још 120.000.

Конкретније, у Војсци и полицији ради око 85.000 људи, у Влади, министарствима, управама, дирекцијама и агенцијама око 28.000, у кабинету председника и Народној канцеларији стотинак људи, у локалној самоуправи око 23.000. Национална служба за запошљавање, све са подружницама, запошљава више од 2.000 људи, а ПИО фонд више од 3.500...

Све у свему, по речима Зорана Стојиљковића, из Агенције за борбу против корупције, у јавном сектору, не рачунајући јавна предузећа, запослено је око 550.000 људи. Број различитих владиних органа и институција достигао је 4.920, а број места где се обавља неки друштвени посао који се финансира из националне касе је 11.200.

- Трећина свих запослених ради у јавном сектору - каже Стојиљковић. - Али, то не значи да је наш државни апарат преразвијен за наше потребе, већ да је економија, која би требало да га финансира, неразвијена. Она не може то да носи јер је земља деиндустријализована.

Тако, они који примају социјална давања (дечји додатак, накнаду за хранитељство или туђу негу и помоћ) нису задовољни јер су ти износи симболични. Али за овако мали број запослених и посусталу економију, и то је превише.

- Наш проблем није у стицању, већ у расподели. Да имамо 2,5 или три милиона запослених, све би било у реду. А ми, уместо тога, имамо половину радно способних између 18 и 65 који не раде - упозорава Стојиљковић.

На ове бројке треба додати и 1,7 милиона пензионера, за чије месечне „апанаже“ се годишње дотира 253 милијарде динара. И још око 830.000 људи који користе бар неки вид социјалне заштите, од чега 180.000 живи искључиво од социјалне помоћи. И за њих се годишње издваја око 70 милијарди.

Број оних који живе на државним јаслама посебно повећавају запослени у свим јавним предузећима - од републике до локала. Нигде не постоји прецизан податак колико их је, а према неким проценама има их око 680.000.

Све у свему, на 1.461 милијарду динара укупне јавне потрошње у Србији, на свим нивоима, у прошлој години на плате је отишло 343 милијарде динара, а на пензије 423 милијарде динара.

- Резултат свега тога је велика задуженост земље, која не може да иде у бесконачност - каже Владимир Гоати, из „Транспарентности Србије“. - У супротном, држава ће буквално банкротирати, плениће нам у иностранству имовину. Нова влада мораће да направи радикалан рез у првој години мандата, да би јој после остало још три године да поправи имиџ.

Промене значе драстично смањење и професионализацију државне администрације, смањење броја министарстава, народних посланика, броја агенција и дирекција, смањење броја посланика, мања... Једном речју, трезвено и рационално пословање, каже Гоати.

ОТКАЗИ У ФИРМАМА, ПОСАО У ЈАВНОЈ СЛУЖБИ

Од избијања светске економске кризе број запослених у Србији смањен је за 13 одсто, а највеће смањење било је у предузетничком сектору.

Према подацима портала Макроекономија, од свих бивших југословенских република број запослених у фирмама највише је смањен у Хрватској (за 9,9 одсто), Словенији (за 9,2 одсто), Србији (6,4 одсто), Црној Гори (3,1 одсто), а најмање у БиХ (2,6 одсто).

Што се тиче броја запослених у државној управи, здравству и образовању, он је смањен само у Црној Гори, и то за 2,5 одсто. Највише је повећан у БиХ (за 7,7 одсто). У Србији су ова три сектора заједно имали раст броја запослених за 3,1 одсто, у Хрватској је раст био 3,7, а у Словенији пет одсто.

Посао чека 64.000 факултетски образованих

Тањуг

На евиденцији Националне службе за запошљавање налази се око 64.000 особа са завршеним факултетом, које посао у просеку траже нешто дуже од 20 месеци

БЕОГРАД - На евиденцији Националне службе за запошљавање налази се око 64.000 особа са завршеним факултетом, које посао у просеку траже нешто дуже од 20 месеци, док незапослени са средњом школом и без квалификација на радно место чекају три, односно четири године.

Како је Тањугу речно у НСЗ, у 2011. години до посла су најбрже долазили стручњаци за финансије, инжењери електротехнике, информатике, машинства, математичари, наставници страних језика, анестезиолози, кардиолози, офталмолози и фармацеути.

Највећу шансу за запослење, како истичу у тој служби, имају кандидати са искуством, а да ли ће доћи до радног места у великој мери зависи и од тога да ли и колико активно траже посао.

Број незапослених са завршеним факултетом на евиденцији НСЗ је константан - око 64.000 и они чине између седам и осам одсто, а међу њима је чак 854 магистара и 57 доктора наука.

Највише је дипломирани економиста - око 9.000 и дипломираних правника око 5.500.

Статистика о тајању "потраге" за радним местом нешто је повољнија када су у питању млађи од 30 година - високообразовани посао траже просечно годину дана, са средњим образовањем 1,8 година, а неквалификовани 2,4 године.

У НСЗ је евидентирано 215.000 особа између 15 и 30 година који траже посао, од којих око 45.500 чине незапослени без квалификација и са основном школом, 127.500 са средњом школом, а 42.000 са завршеном вишом школом или факултетом.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:374286-Zaposleni-u-zdravstvu-najavljuju-straik>

Запослени у здравству најављују штрајк

ФоНет

Синдикат запослених у здравству и социјалној заштити Србије најавио је да ће 19. априла одржати протест са којег ће Влади уручити захтеве, а уколико они не буду испуњени, запослени ће ступити у штрајк

БЕОГРАД - Синдикат запослених у здравству и социјалној заштити Србије најавио је данас да ће 19. априла одржати протест са којег ће Влади Србије уручити захтеве, а уколико они не буду испуњени, запослени ће ступити у штрајк.

У саопштењу се наводи да је материјални положај запослениј изузетно тежак, а запослени из четири групе послова имају зараду испод минималне зараде.

Увођењем система капитације у здравству, још више се угрожава материјални положај запослених, а Влада се према члановима синдиката и запосленима у здравству и социјалној заштити односи игнорантски, додаје се у саопштењу.

Протест ће бити одржан на Тргу Николе Пашића, а потом ће уследити шетња до зграде Владе Србије.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2012&mm=04&dd=06&nav_category=12&nav_id=598130

Металци протестују 24. априла

Извор: Бета

Београд -- Самостални синдикат металаца Србије организоваће 24. априла испред зграде Владе протест на коме ће радници тражити посао и плате и оверу здравствених књижица.

Председник тог синдиката Зоран Вујовић је на конференцији за новинаре прецизирао да металци траже и проширено дејство за посебан-грански колективни уговор металске индустрије, што би омогућило да сви имају накнаду за регрес, топли оброк и исти старт за плату, јер уговор дефинише коефицијент и минималну цену рада.

"Тражили смо да на протест дође 7.000 озбиљних радника, који се неће разилазити и одустати од захтева", казао је Вујовић и додао да у металској индустрији ради око 70.000 људи чија је просечна плата 25.000 динара.

Вујовић је навео да Синдикат протестом покушава да укаже да "крупни капитал и поједини неспособни политичари гурају металску индустрију у колапс, а раднике у беду".

"Нема повлачења док се не одржи седница Социјално-економског савета и не донесе мишљење о проширеном дејству и министар рада и социјалне политике не донесе Одлуку о проширеном дејству посебног гранског колективног уговора за металску индустрију Србије", рекао је председник синдиката.

Према његовим речима, протест ће трајати док Влада не реши проблем неовверених здравствених књижица, док металци не добију гаранције од Владе да ће предузети мере, међу којима је и та да се послови са домаћег тржишта дају домаћим предузећима.

Синдикалци, како је Вујовић навео, као мере које треба усвојити предлажу да Влада обезбеди кредите за обртна средства са каматом као и у ЕУ, да се из Фонда за развој обезбеде повољни

кредити за развој постојећих и нових технологија, као и да се обезбеди поштовање и примена закона и потписаних колективних уговора.

Вујовић је рекао да синдикалци захтевају да их приме председник Србије, премијер, министри финансија и рада. Према његовим речима, важно је да их прими министар Расим Љајић ако жели да Синдикат позове чланство да гласају за њега.

Вујовић је изразио жаљење због неозбиљних навода представника министарства финансија да ће колективни уговор повећати обавезе те институције према предузећима у реструктурирању за пет до 10.000 динара.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/I-deca-bez-zdravstvenih-knjizica-zbog-losih-poslodavaca.sr.html>

И деца без здравствених књижица због лоших послодаваца

Незапослени лакше остваре право на здравствену заштиту од запослених у фирмама које не уплаћују здравствено осигурање

Запослени у фирмама које не уплаћују здравствено осигурање не могу да овере здравствене књижице ни себи ни својој деци, и сматрају да се налазе у најнеповољнијем положају у земљи, јер све друге категорије становништва лакше могу да дођу до важећег здравственог документа. Да парадокс буде већи, чак и незапослене особе могу да овере књижице и за своју породицу.

Заштитник грађана Саша Јанковић истиче да послодавци имају законску обавезу да уплаћују радницима здравствено осигурање, а да они који то не чине, праве озбиљан прекршај. Запослени који сазнају да им послодавци не плаћају доприносе, то треба да пријаве Инспекцији рада и Пореској управи, каже он, а ако они не реагују, радници могу да се обрате и заштитнику грађана који ће учинити све да се случај реши.

У Републичком фонду за здравствено осигурање (РФЗО) кажу да сама овера књижица ништа не значи за овај систем ако нема новца од уплате доприноса, јер тада ни за чије лечење –неће бити пара. У овој институцији образлажу да процедуру овере књижица морају да испрате финансије.

Послодавцима – нередовним платишама здравственог осигурања за своје запослене, омогућено је дањихов стари дуг мирује, каже Сања Миросављевић, пи-ар РФЗО, а довољно је да уплате доприносе за само један месец како би се њиховим запосленима овериле књижице на период од три месеца, тачније до следеће овере.

– Приликом следеће овере морају да измире обавезе уколико нису платили за наредна два месеца, како би стекли право на следећу оверу, на период од три месеца. Грађанима који су незапослени књижице се оверавају преко Националне службе запошљавања, као и члановима

њихових породица, а у случајевима где један родитељ ради, а други је незапослен, књижице се оверавају преко онога ко је у радном односу. Законом о здравственом осигурању прописано је да матична филијала оверава здравствене књижице на основу доказа да су плаћени доспели доприноси – објаснила је Миросављевићева.

Запосленима и члановима породице запослених којима нису оверене здравствене књижице зато што послодавац не плаћа доприносе за обавезно здравствено осигурање, матична филијала може да овери здравствене књижице само под условом да је послодавац платио све доспеле доприносе, односно уколико је започео са измиривањем доприноса и наставио да их редовно измирује.

Само у случају да послодавац родитеља преко кога су осигурана деца плаћа редовно све доспеле доприносе, или је започео с њиховим редовним измиривањима, деци могу бити оверене здравствене књижице. У супротном, малишаниу случају неоверених здравствених књижица имају право на хитну здравствену заштиту.

– Законом о здравственом осигурању прописано је да особа може да се укључи у обавезно здравствено осигурање (да из својих средстава плаћа допринос за здравствено осигурање) тек уколико не може да се осигура по неком другом основу обавезног здравственог осигурања – додала је Миросављевићева.

Овакав систем здравственог осигурања са оверавањем здравствених књижица, сматра Зорица Марковић, уредница портала Здравоскоп, застарео је и треба унети промене које ће унапредити здравствену заштиту.

– Држава није нашла механизам како може да заштити грађане. Јавна предузећа највише дугују, ту су и приватне фирме, а све иде преко леђа грађана – истакла је Марковићева.

РФЗО набавља додатне количине пејсмејкера

Велики број пацијената обратио се ових дана удружењима који се баве заштитом права пацијената с причом да влада несташица пејсмејкера и да не знају када ће им овај уређај неопходан за нормалан рад срца бити уграђен. Међутим, у РФЗО тврде да су лане спровели централизован поступак јавне набавке пејсмејкера, електрода и дефибрилатора и да су набавком обухваћене све здравствене установе у Србији које се баве уградњом пејсмејкера.

– Током прошле и ове године, уколико је било потребе, РФЗО је обављао прераспodelу овог уградног материјала између здравствених установа. Пејсмејкера има, али да не би дошло до прекида у снабдевању, РФЗО је спровео поступак јавне набаве за додатне количине и током идуће недеље биће потписани нови уговори – тврди Сања Миросављевић, пи-ар РФЗО.

Д. Давидов-Кесар

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Oziveo-cek-na-pocек.sr.html>

Оживео чек на почек

Потрошачи у Србији не одричу се одложеног плаћања, мада је за трговце готовина много прихватљивија него кредитне картице

У ситуацији када просечна плата већ годинама каска за потрошачком корпом, јасно је због чега српски изум, чек на почек, и даље не губи на популарности. Бескаматног начина одложеног

плаћања српски потрошачи се не одричу, а учешће чекова у трговинама већ прелази 12 процената. Трговци кажу да, поучени искуством, у предстојећем периодувеликих ускршњих и првомајских куповина очекују да се чековима плати и до 20 одсто пазара, а рокове одложеног плаћања продужили су до 120, па чак и 180 дана.

Подаци Удружења банака Србије потврђују да се последњих година у нашој земљи исписује све више чекова. У току 2009. године издато је нешто мање од 7.990.000 чекова, у току 2010. године тај број се попео на више од 8.750.000, а протекле године је тренд раста настављен, па су банке издале више од 8.967.000 чекова. Разлог је једноставан – док код плаћања на рате кредитним картицама банкама плаћају папрене камате, за одложено плаћање чековима камате нема.

Помало заборављен начин плаћања доживео је тако ренесансу са почетком кризе, али и економисти и челници потрошачких организација подсећају купце да се не залећу и не презадужују се. Неће се, кажу, десити да инфлација поједе дуг како је то некада било. Трговци, осим тога, увиђају још један тренд – што већи објекат, то више чекова, али и картица, а мање готовине, што значи да се много више на почек плаћа у хипермаркетима, него у супер и мини маркетима. Међутим, кеш је и даље најчешћи начин плаћања, а из године у годину расте и број купаца који, на уштрб готовине купљену робу плаћају картицама. Али не кредитним, колико „обичним”, платним. За то време, учешће чекова у промету код водећих трговаца се не смањује.

– Начини плаћања су код нас исти и у поређењу са јануаром ове и мартом протекле године. У „Темпо” хипермаркетима чекови учествују са 12,94, картице са 31,51, а готовина 55,55 процената у промету. У „Макси” супермаркетима готовином се плати 77,6 процената рачуна, картицама 19,33, а чековима три одсто – наводи Мартина Петровић из сектора за односе са јавношћу компаније „Делез Србија”.

Да се у великим куповинама и даље неретко плаћа на почек, примећују и у „Меркатору С”, другом по величини трговцу у Србији.

– Учешће чекова као средства плаћања је око седамодсто у промету наше компаније. Иако их последњих година потискују картице, чекови и даље заузимају значајно место у плаћању робе и услуга у нашим продајним објектима, а посебно у мегамаркетима, у којима се купци одлучују углавном за велике куповине – кажу у „Меркатору С”.

Оливера Ђирковић, пи-ар менаџер „Универекспорта” каже да је у овом трговинском ланцу приметан и тренд све чешћег коришћења картица.

– Готовине је сваке године све мање у укупном промету, а у последњих пет година учешће картица порасло је 400 одсто. Пре пет година картице су учествовале са пет одсто у укупном промету, а данас више од 22. Чекови се и даље користе, али углавном у сврху одложеног плаћања. Учествују са три до три и по одсто у односу на укупни промет – каже Ђирковићева, док је у београдским СОС маркетима учешће чекова око пет одсто, а картица између 11 и 15 процената.

Не плаћају се једино храна и пиће чековима, већ има потрошача који и обућу и одећу отплате на почек, док и код њих готовина предњачи.

– У нашим продавницама готовином плаћа 60 одсто потрошача, картицама 34, а чековима шест одсто. Дајемо на одложено од три до шест месеци, без провизије – објашњава Ања Дмитровић из „Делта спорта”, у чијем саставу послују „Најк”, „Алдо”, „Спорт импулс”, „Манго”...

Шта када не ради терминал за плаћање картицом

За оне који плаћају картицама у супермаркетима може бити веома непријатна ситуација у којој не ради терминал, а код себе немају готовину. Шта чинити у таквој ситуацији? У дирекцијама великих трговинских ланаца кажу да, пре свега, пословођа има обавезу да о томе обавести потрошаче, тако што би на видљивом месту требало да истакне натпис са таквом информацијом.

– Дешавало се да се због техничких потешкоћа прекине комуникација између терминала у нашим објектима и банака и тиме онемогући плаћање картицама. Уколико се оваква ситуација ипак деси, након званичне потврде прекида везе, пословођа поставља обавештење како би потрошаче на време информисали. У том случају, потрошач може да одустане од куповине или ће му особље сачувати одабрану робу док терминали не прораде. Такође, пошто су у доста наших већих објеката на располагању и банкомати, потрошач може подићи новац и платити готовином – кажу у „Максију” и „Темпу”.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/316126/Realan-rast-prihoda-budzeta-u-januaru-66-odsto>

Реалан раст прихода буџета у јануару 6,6 одсто

Танјуг

Раст прихода сектора државе у јануару 2012. био је виши од просечне инфлације и укупни јавни приходи реално су виши него у јануару 2011. за 6,6 одсто, објавило је Министарство финансија.

Текући приходи реално су виши него у истом периоду претходне године за 6,6 одсто.

Капитални приходи бележе реални раст од 10,3 одсто, а донације реалан пад од 26,1 одсто, објављено је у најновијем броју Билтену јавних финансија.

У оквиру текућих прихода и порески и непорески приходи у јануару 2012. године, реално су виши, него у истом периоду претходне године. Све категорије пореских прихода, изузев пореза на добит, царина и осталих пореских прихода, реално су виши, него 2011. године. Ниво остварених прихода по основу пореза на доходак номинално је за 14,1 одсто већи, а за 8,1 одсто реално, него 2011. године. Како највећи део прихода од пореза на доходак чини порез на зараде - око 79 одсто, његово кретање доминантно утиче на остварење укупног прихода од пореза на доходак грађана.

Раст номиналних зарада у јануару 2012. године, у односу на јануар 2011. године је 7,3 одсто, док је номинални раст прихода од пореза на зараде 12,3 одсто.

У јануару 2012. године, у односу на јануар 2011. године номинални раст пореза на добит предузећа, који чини приближно 75 одсто укупног пореза на добит, био је 28,6 одсто, док је реални раст у истом периоду износио 21,8 одсто.

Приходи по основу ПДВ реално су нижи за 8,8 одсто у јануару 2012. године, у односу на јануар 2011. године. Номинални пад износи 3,7 одсто. Нето домаћи ПДВ је номинално нижи за 13,4 одсто, а реално 18 одсто нижи, у односу на исти период претходне годину.

Бруто наплата домаћег ПДВ номинално је већа за 4,6 одсто, у односу на исти период претходне године, док је номинални раст повраћаја износио 37,5 одсто. ПДВ из увоза са друге стране бележи номинални раст од 9,3 одсто, а реални раст од 3,5 одсто.

Реални ниво наплаћених акциза већи је за 23,8 одсто, него јануара 2011. године. Приходи од акциза на деривате нафте номинално су виши за 31,3 одсто, док су реално виши за 24,3 одсто. Приходи од акциза на дуванске прерадјевине су реално виши за 22,5 одсто, при чему су забележили номинални раст од 29,4 одсто, а приходи од акциза на алкохолна пића су реално виши за 94,3 одсто.

Ниво прихода од царина у јануару 2012. године последица је кретања увоза у посматраном периоду, као и даље примене Прелазног трговинског споразума са ЕУ. Номинални пад прихода од царина износи седам одсто, док реални пад износи 11,9 одсто.

Остали порески приходи реално су нижи у јануару 2012. године за 4,1 одсто, у односу на исти период претходне године. Приход од пореза на имовину, који је највећа ставка у овој категорији пореских прихода, реално је виши за 15,5 одсто, док је номинално забележен раст од 22 одсто, у односу на јануар 2011. године.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/316090/Zene-za-isti-posao-manje-placene>

ТИХА ДИСКРИМИНАЦИЈА МЕЂУ ПОЛОВИМА

Жене за исти посао мање плаћене

Светлана Палић/Милена Поповић

У Србији жене за исти посао зарађују 8,5 одсто мање од мушкараца, показују истраживања. О томе се, међутим, не говори отворено, већ се открива кроз анонимне анкете.

Последња таква анкета коју су урадили сајтови истраживањеплата.цом и послови.инфостуд.цом открива и шта су могући узроци такве тихе дискриминације.

- Испитаници претежно женског пола као могући узрок овој појави истичу веровање да жене ређе добијају шансу да напредују из два разлога: зато што оне сваког часа могу одлучити да заснују или прошире породицу и напусте компанију, али и због тога што се посматрају као слабији пол и као емотивне, те да неће моћи да руководе и контролишу друге људе ефикасно - објашњава за “Блиц” Елена Ердељановић из Инфостуда.

С тим у вези је и чињеница да жене кад одлазе на породилско одсуство са становишта каријере губе једну годину, што код мушкараца није случај. Жене, такође, чешће од мушкараца стављају породични живот испред посла.

- Према мишљењу претежно мушких испитаника, један од важнијих узрока разлике у примањима мушкараца и жена је уверење да су код мушкараца израженије личне особине и способности које доприносе пословном напретку - лидерске способности, самопоуздање, преданост послу, усмереност на финансијске резултате... Један од могућих узрока је и то да жене прихватају мању плату и да се ређе боре за повишицу - каже Ердељановић.

Веселинка Шкиљевић, начелница Одељења за статистику запослености и зарада, каже да, према њеном искуству, постоје три главна разлога због којих су плате мушкараца у Србији веће од плата жена.

- Мушкарци брже напредују и чешће заузимају виша менаџерска места, која су боље плаћена. Жене остају у средњем менаџерском нивоу, слабије плаћеном. Друго, занимања која се сматрају женским (просвета, текстилна индустрија) мање су плаћена. Трећи разлог је одсуствовање жене са посла због обавеза према породици - каже Шкиљевић.

Људи запослени у банкама, државној управи, продавницама, кафићима... које је “Блиц” анкетирао тврде да не постоји велика разлика у платама између мушкараца и жена за исти посао. У Сосијете женерал банци наводе да жене чине 70 одсто запослених, да од 103 експозитуре чак 56 воде жене и да њихова зарада зависи од много чега, али никако од пола.

- Зарада зависи од постигнутих резултата, начина обављања посла, начина управљања тимом, што укључује и резултате сваког појединачног службеника у експозитури, спремности на сарадњу и

Послодавци гаје предрасуде

Повереница за заштиту равноправности

Невена Петрушевић рекла је да, према неким истраживањима, жене у Србији имају и 16 одсто мање плате него мушкарци. „Жене раде у секторима у којима су послови мање плаћени, нема их на добро плаћеним управљачким местима јер се погрешно сматра да су слабији пол, емотивне и да неће моћи ефикасно да руководе. Није реткост да су мање плаћене од колега када обављају исти посао, што је законом забрањено”, упозорила је она.

помоћ другим колегама, добре комуникација у тиму - наводе у тој банци.

Кликни за увећање (+)

И у Банци Интеза кажу да се “висина зараде дефинише на основу компетенција које поседује, те не постоји разлика између примања мушкараца и жена који заузимају исту позицију и обављају исту врсту послова”.

Људи који припадају средњем менаџерском слоју и раде у великим корпорацијама нису расположени да отворено говоре о својим платама, као и о платама колега, без обзира на пол.

- Нисам приметно да се плате деле по полу, већ по томе ко како преговара с послодавцем. Дођете у фирму и директно с људима из управе преговарате о плати. Тек кад сам једну такву фирму напустио, открио сам да је моја плата била већа од плата неких колегиница, али то сигурно није било због тога што сам мушко. Ево, чујем да је жена која је дошла на моје место испословала себи већу плату од моје! Како? Па она прелази из једне стабилне банке, а ја сам долазио из фирме у којој нису редовно делили плате. Она је могла да затеже - прича М. Л., маркетинг менаџер једне стране корпорације.

Занимљив одговор дали су нам двоје младих конобара запослених у истом кафићу на Зеленом венцу: “Имамо једнаке плате, 25.000 динара месечно, само што она добије 15.000 бакшиша месечно, а ја свега 10.000”, пожалио се конобар.

Хоће ли имовину Бека разграбити државни и парадржавни повериоци

Злехуда судбина радника у транзицији

Аутор: Ружа Ђирковић

Београд - Стечај Београдске конфекције Беко од општијег је значаја и њиме је потврђена злехуда транзициона судбина свих производних приватизованих фирми у којима је државни акцијски капитал био мањински, каже за Данас Будимир Рудовић, који је једно време на случају био ангажован на страни бивших малих акционара.

- Што стечајно стање Бека дуже траје, све више се стиче утисак да је примарни циљ да се преостала имовина Бека највећма разграби од стране државних и парадржавних поверилаца - каже Рудовић.

Мада је у београдском Привредном суду Данасу недавно речено да та правосудна институција може саслушати свачије мишљење, па и мишљење новинара Данаса, али одлуке доноси самостално, у случају стечаја Београдске конфекције Беко постоје оправдане сумње да је држава и као бивши акционар и као поверилац привилегована.

Наиме, пошто су призната потраживања од те фирме са припадајућим каматама исплаћена у целости, што је тврди Рудовић „јединствен случај у историји стечаја у Србији“, стечајни управник Бека консултовао је 2008. године Министарство економије и регионалног развоја о даљем поступању са покретном и непокретном имовином те фирме и несумњиво се у том поступању руководио интересом државе. С обзиром на уверавања суда да је даља продаја имовине фирме по закону неизбежна, одговор Министарства је врло занимљив. Јер, Министарство економије у свом одговору стечајном управнику наводи да је чланом 124 Закона о стечајном поступку прописано да је „стечајни управник дужан да преостали вишак деобне масе преда акционарима и власницима“, али власничка структура у којој 40 одсто има држава а 60 одсто мали акционари „трајно би онемогућила продају 40 одсто државног капитала односно учешћа, па је мишљење Министарства економије и регионалног развоја да је оправдано спровести даљу продају покретне и непокретне имовине у потпуности и остварена средства поделити“. Интерес државе је, наравно, услышен.

Директни и индиректни интереси државе у стечају Бека овде се не завршавају. За 7. мај ове године у Привредном суду у Београду заказано је рочиште по тужби фирме Проперту девелопмент д.о.о из Београда, која заступа грчку фирму Ламбда инвестмент, против Београдске конфекције Беко у стечају. Ова је фирма још августа 2007. године купила главну зграду Бека у београдској Улици војводе Бојовића са припадајућим правима на коришћење земљишта за 55,8 милиона евра. Сада купац тврди да Беко није испунио уговорну обавезу да купљене некретнине ослободи од ствари и лица до последњег дана децембра 2007. године, како је уговорено, и да купцу следује обештећење од једног промила плаћене суме дневно, како

је, такође, уговорено. Према информацијама Данаса, уговори о продаји имовине фирми у стечају обично су типизирани и није уобичајено да садрже наведену санкцију. Али, о том потом.

Некретнине које Београдска конфекција Беко није успела да ослободи од ствари и лица у задатом року, сада користи Министарство одбране, односно Војнограђевинска дирекција, дакле такође државна фирма. Стечајни управник тврди да су купци за овај детаљ знали пре куповине некретнине, а они ће на суду очито доказивати да нису. Рудовић сматра да је спорна некретнина неспорно у власништву Бека, али је МО-Војнограђевинска дирекција у првом степену добила спор са Беком пред Привредним судом. Беко се жалио.

- Ове непокретности су у земљишним књигама уписане као власништво Бека и оптерећене хипотеком у корист Беобанке, а за кредите које је Беобанка била доделила Беку - тврди, међутим, Рудовић. - Хипотеку су установили општински судови, а то је потврдио и стечајни београдски суд кад је те непокретности уврстио у стечајну масу Бека, док је Беобанку признао као разлучног стечајног повериоца. Хипотека се, иначе, може установити само на непокретности у нечијем власништву, па је Беко и по тим судским одлукама несумњиво био власник тих непокретности - каже Рудовић и додаје да су, по самом Закону о стечајном поступку, исплатом купопродајне цене укинуте све хипотеке на непокретностима а Ламбда је постала њихов оригинерни власник те само она може да „тражи предају у посед купљених некретнина које тренутно користи МО - Војнограђевинска дирекција“.

Али, пре Бека, спорне непокретности продала је и војска. „Својевремено је, 1991. године, претходник МО -Војнограђевинске дирекције, војна пошта-ССНО, продала поменути непокретност једној друштвеној и једној фирми у мешовитој својини. Тај уговор је апсолутно ништав, јер није обављена законом прописана јавна продаја, а судско утврђење ништавности уговора никад не застарева“, тврди Рудовић и додаје да „своје потраживање по основу коришћења спорне непокретности МО - Војнограђевинска дирекција није пријавила у стечајном поступку према Беку и у том смислу сви су рокови прошли“. Рудовић сматра да се због тога не може водити никакав судски поступак за утврђење овог потраживања нити за оспоравање купопродајног уговора између Бека и Проперти девелопмент односно Ламбде.

Али, ни овде није крај, државе има још. Пошто је комплетно исплатила огромну већину поверилаца, углавном парама добијеним од Ламбде, Београдској конфекцији Беко је остало још 20 милиона евра у новцу које је резервисала по основу потраживања око којих се још води спор. Са киме? Па са државом.

Рудовић каже да је 90-их година Беко са општином Лазаревац склопио уговор према коме је општина финансирала изградњу објекта у коме се Беко обавезао да, запошљавајући локалну радну снагу, производи своју конфекцију и продаје је у оквиру своје продајне мреже. „Фирма Колубара Грађевинар је била један од извођача грађевинских радова. Због рата и санкција пројекат није у потпуности реализован, односно накнадно је напуштен. Изграђени објекат вреди око милион евра, док је стечајни управник за оспорено потраживање Колубара Грађевинара резервисао око 17 милиона евра, по тадашњем курсу. По правилу, резервација се одређује на износ оспорене главнице увећане за проценат камата исплаћених неспорним повериоцима. Оснивач Колубаре Грађевинар је ЕПС, парадржавна фирма“, каже Рудовић.

Београдска конфекција Беко у стечају објавила је недавно оглас за продају преосталих непокретности фирме. Процењена вредност фабрике у Лазаревцу, површине 3.893 квадрата са припадајућим инвентаром, опремом и земљиштем је око 1,6 милиона евра!

Солидан порески платиша

Ефикасно окончање стечаја Бека било би значајно и за државу као акционара. „Стечајни управник би такође могао да увећа стечајну провизију која му је решењем о главној деоби одређена у висини од близу 300 000 евра по тадашњем курсу. Свој интерес би имале и пореске власти, јер је Беко у стечају и у протеклим годинама био узорни порески платиша са преко седам милиона евра плаћених пореских дажбина“ - каже Будимир Рудовић.

Аранжмани

Свим парницама које води Беко у стечају заједничко је да су радници -акционари онемогућени да у њима правно парципирају са образложењем суда да „они немају правни интерес да Беко добије спор, већ евентуално економски“. Тиме су они, сматра Будимир Рудовић, спречени да контролишу квалитет заступања Бека у тим парницама „па би то могло додатно да отвори простор за разне аранжмане на релацији државни и парадржавни повериоци - стечајни суд као државни орган - стечајни управник и Агенција за лиценцирање стечајних управника као парадржавни органи те њихов претпостављени - министарства финансија или економије“.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/vise_se_gase_nego_osnivaju.4.html?news_id=237762

Какви су ефекти државних субвенција за развој малих и средњих предузећа и предузетника

Више се гасе него оснивају

Аутор: Бојан Цвејић

Београд - Иако држава сваке године издваја на десетине милијарди динара за подстицање развоја малих и средњих предузећа и предузетника, њихов број смањује се из године у годину, показују подаци Агенције за привредне регистре, јер се у последње четири године све мањи број привредника одлучује да покрене нови бизнис, а истовремено се све већи број фирми затвара.

Држава је, према подацима АПР, за претходне четири године уложила у подстицање малих и средњих предузећа и предузетника скоро 55 милијарди динара, рачунајући и Косово и Метохију, а истовремено се број запослених у Србији смањило за више од 203.500. Имајући у виду да држава подстиче рад предузећа и предузетника, за очекивати је да то резултира бар већим бројем нових фирми али, како показују подаци АПР, више је оних који су се претходних година угасили. Тако, на пример, само прошле године основано је више од 7.600 нових предузећа а угасило се или је избрисано из регистра привредних друштава више од 13.300. Што се тиче предузетника, у 2011. регистровано је скоро 30.000 новооснованих, док је са радом престало више од 34.000, а најчешће су из посла излазиле фирме регистроване у Војводини и у Шумадији.

Подаци указују да су средства за подстицање МСП у односу на 2009. и 2010. прошле године смањена у Војводини и јужној и источној Србији, али су увећана давања за Београд и Шумадију и западну Србију. Упркос мерама подстицаја, и број активних привредних друштава и предузетника се смањио 2011. у односу на две године раније.

Економиста Љубомир Маџар објашњава за Данас да мере државе за развој МСП нису имале ефекта, јер нису резултирале повећањем броја новооснованих предузећа и предузетника. Према његовим речима, укупна запосленост у земљи смањила се управо због гашења предузећа која су радно интензивна, а подстицаји тај простор нису попунили.

- Субвенције државе за МСП су погрешна политика, јер када би се ти послови исплатили, фирме би и без подстицаја повећавале запосленост. Овако, када се и запосле нови радници зато што је предузеће за то примило подстицаје, чим мере престану да делују све се враћа на старо, па уколико се не увећава зарада, коначан ефекат је смањена запосленост - истиче Маџар.

Као решење за ову област, према његовој оцени, требало би смањити „тешки фискални терет, јер су порези огромни“. Како додаје, на локалном нивоу дошло је и до „експлозије фирмарина и других дажбина, што не могу да издрже ситни привредници“.

У аутоматски стечај 16.617 предузећа

Међу брисаним привредним друштвима, највећим делом се налазе она која су угашена на основу Закона о аутоматском стечају. У Агенцији за привредне регистре кажу да је од почетка његове примене, у марту 2010, до почетка априла, по том основу избрисано укупно 16.617 привредних друштава.

<http://www.kurir-info.rs/hitno-zakon-o-poreklu-imovine-clanak-166298>

Хитно закон о пореклу имовине!

Радници у Србији су највећи губитници у транзицији, и морамо наћи начина да им помогнемо, каже Мијатовић

БЕОГРАД - За права радника!

Милорад Мијатовић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије, који је уједно и кандидат Социјалдемократске партије Србије за народног посланика, поручује да ће одмах по уласку у парламент тражити да се усвоји закон о пореклу имовине. Мијатовић, кога је партија Расима Љајића кандидовала као нестраначку личност, каже у интервјуу за Курир да је то неопходан потез.

◆ Због чега ћете инсистирати на доношењу тог закона?

- То је неопходно јер је одређен број „контроверзних бизнисмена“ стекао невероватно велику имовину на рачун рада неколико претходних генерација.

♦ **Ви нисте члан партије. Зашто представници синдиката треба да буду на изборним листама партија?**

- Због чињенице да синдикати досадашњим методама борбе нису постигли резултате какве су радници од њих очекивали. Радници у Србији су реално највећи губитници транзиције и ми кроз учешће у раду парламента морамо тражити и наћи нове начине за помоћ запосленима и заштити њихових права.

♦ **Који су то нови начини?**

- Пре свега, то је појачана законодавна активност. Осим закона о пореклу имовине, тражићемо и да се исправе грешке у одређеном броју сумњивих приватизација, али и начине да се повећа запосленост.

(Н. К.)

Направили смо прави избор

- **Шта вас је определило да за партнера изаберете Расима Љајића и коалицију „Избор за бољи живот - Борис Тадић“?**

- Уколико уђем у парламент, напустићу функције у СССС, јер желим да будем представник свих запослених и свих синдиката. Ту ширину има и партија Расима Љајића и ми заједно можемо створити чвршће везе између синдиката и партија које поштују ставове радника и синдиката.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/%E2%80%9Eagrozivu%E2%80%9D-presecena-zila-kucavica>

„Агроживу” пресечена жила куцавица

Након што је компанија “Матијевић” купила три фарме пилића у Српском Итебеју, Хетину и Банатском Карађорђеви, које су раније биле у систему “Агрожива”, представници Самосталног синдиката у житиштанској фабрици за производњу пилећег меса страхују да би то могло угрозити даљи рад овог предузећа,

у власништву “Србијагаса”. Тврде да је издвајањем фарми, које су “Матијевићу” продате из стечаја, заправо одузета “жила куцавица” њихове компаније.

Председник Самосталног синдиката у “Агроживу” Бранко Надаждин каже за “Дневник” да је о значају фарми још раније упознат генерални директор “Србијагаса” Душан Бајатовић, као и републички и покрајински органи. У писму које је менаџмент “Агрожива” упутио Бајатовићу пише да је куповином “Агрожива”, као правног лица, “Србијагас” постао власник имовине која у укупном збиру чини врло мали део. Он не прелази 15 одсто, а у технолошком смислу представља занемарљив део укупне имовине која се сада користи. То практично значи да би “Агрожив” требало да купи и д. о. о. “Фарма пилића”, “Кланица”, “Живиноплус”, “Агрожив –

Јуко” и “Агрожив – силос”, предузећа која је до сада користио кроз закуп уз потписане уговоре са стечајним управницима, да би постао власник комплетне имовине коју тренутно користи.

– Директор “Србијагаса” је упознат с тиме да фарме могу бити интересантне за куповину конкурентским фирмама и да би у случају њихове продаје компанија “Агрожив” била технолошки онеспособљена. Није нам јасно како се уопште могло догодити да неко други купи те фарме, из којих сада морамо да се иселимо, а да “Агрожив” није исказао спремност да их преузме – пита се Надаждин.

Како истиче, у тим фармама запослено је 58 људи, чија је даља судбина сада непозната. Али, наглашава он, синдикат не брани само њих већ свих 1.300 запослених у “Агроживу”. Члан Одбора Самосталног синдиката Драгослав Родић апеловао је на Владу Србије да спречи даљу дезинтеграцију система компаније.

Обојица синдикалаца подвлаче да је једини захтев да три фарме, без обзира на то што их је недавно купила компанија “Матијевић”, остану у склопу система “Агрожива” јер сличних објеката, како кажу, у Војводини нема.

– Не желимо да улазимо у питање како ће то убудуће бити регулисано јер је то посао менаџмента, али подвлачимо да су фарме наш извор сировина. То би било исто као када би ЕПС-у извукли термоелектрану “Никола Тесла” – описује Надаждин.

Надаждин и Родић кажу да ће радници наредне недеље камионима блокирати једну од фарми да би се спречило њено иселење.

– Радници ће, ако треба, и својим телима бранити објекте. Али, не желимо никакве немире, већ да поштујемо све институције у земљи, и зато се њима прво и обраћамо – наводи Надаждин, и пита се како је могуће да од одлуке једног човека, стечајног управника Милана Нићетина, зависи даља егзистенција “Агрожива”.

Ж. Балабан

Матијевић: Улажемо у фарме, радници остају

– Имамо намеру да реновирамо фарме које смо купили, да улажемо у савремене објекте и опрему и уведемо највише стандарде. Свакако ћемо задржати раднике, а њима ће бити боље него у „Агроживу” – изјавио је за наш лист власник компаније „Матијевић” Петар Матијевић који, како каже, планира да оспособи још неке фарме у том делу Баната.

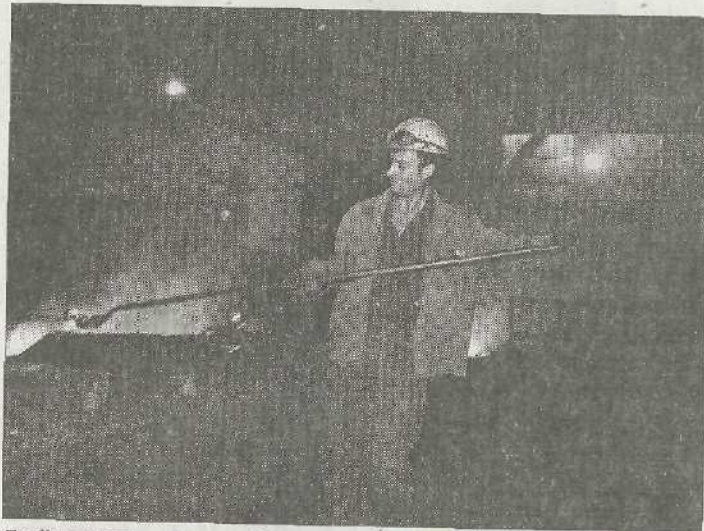
Sindikat najavljuje protest sa 5.000 učesnika pred Vladom 24. aprila

Proširiti dejstvo PKU

Dobriša Soleša

Beograd

Protest pred Vladom Srbije 24. aprila sa početkom u 12 sati organizovaće samostalni sindikat metalaca, sa osnovnim zahtevima da Socijalno-ekonomski savet (SES) odobri prošireno dejstvo Posebnog kolektivnog ugovora (PKU), da se overe zdravstvene knjižice za sve radnike i potpiše memorandum za sigurniji posao i plate u ovoj ugroženoj branši. „Oko 70.000 zaposlenih u metalском kompleksu nalazi se na ivici bede, a ovaj deo industrije doživljava kolaps zbog interesa krupnog kapitala i nesposobnih političara“, istakao je Zoran Vujović, predsednik sindikata metalaca na konferenciji za štampu 6. aprila. Obrazlažući razloge najavljenom protestu, na kojem će učestvovati oko 5.000 radnika, Vujović je rekao da je na SES-u napravljen presedan, jer Ministarstvo finansija uporno odbija da izda pozitivno mišljenje na prošireno dejstvo potpisanog PKU. Spor an je član 48 ovog ugovora, jer je regulisano da naknada za godišnji odmor iznosi 75 odsto prosečne zarade u privredi, odnosno 30.000 godišnje, odnosno 2.500 mesečno i naknade za topli obrok od

Trećina metalaca ima problem s neoverenim zdravstvenim knjižicama

15 odsto, oko 6.000 dinara mesečno. Ukupan trošak po radniku je 8.500 dinara, što prema tumačenjima državnog sekretara u Ministarstvu finansija Dušana Nikezića predstavlja problem za izdatke države. Po rečima Vujovića, 50 firmi iz sektora sa oko 20.000 radnika nalazi se u restrukturisanju i dobija subvencije iz budžeta od 100 miliona dinara. „Mi smo protiv toga da kolektivno pregovaranje postane pijaca, jer nikakvu zvaničnu analizu nismo dobili, a diskriminisan smo u odnosu na ostale grane koje su

dobile prošireno dejstvo ugovora“, tvrdi Vujović.

„Procenjuje se da jedna trećina metalaca ima problem s neoverenim zdravstvenim knjižicama, zbog čega predlažemo rešenje da se onim poslodavcima koji ne mogu da plate čitav iznos, on smanji na osnovu minimalca. Pojedine firme treba potpuno osloboditi ovog troška, a ta razlika u budžetu da se pokrije iz privatizacionih prihoda“, sugerišu metalci. „Prosečna plata u kompleksu je oko 25.000 dinara“, napominje Vujović i dodaje da se sve češće preskaču mesečne zarade, tako da se traže garancije i da se potpiše memorandum o sigurnosti posla i plata. Protest će trajati dok SES ne donese odluku o proširenom dejstvu PKU, najavljuju metalci očekujući brzu reakciju ministra rada i predsednice Skupštine i vršioća dužnosti predsednika Republike Slavice Đukić-Dejanović, obrazlažu metalci.

Protest i štrajk zdravstva

Sindikata zaposlenih u zdravstvu i socijalnoj politici najavljuje protest pred zgradom Vlade u Beogradu 19. aprila, zahtevajući povećanje zarada za četiri grupe zaposlenih koje primaju plate ispod minimalne cene rada od oko 20.000 dinara. Ukoliko se ne usvoje i ne razmotre zahtevi za povišice i poštovanje granskog kolektivnog ugovora, ovaj sindikat najavljuje stupanje u štrajk.